

Κυριακή 28η Δεκεμβρίου 2025

Κυριακή μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν.

(Μτθ. 2, 13 – 23).

*«Ὁ δέ ἐγερθεὶς παρέλαβε τό παιδίον  
καί τήν μητέρα αὐτοῦ νυκτός καί  
ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον»* (Μτθ. 2, 14).

Στόν ἀπόηχο τῆς μεγάλης γιορτῆς τῶν Χριστουγέννων καί στή λαμπερή ἀτμόσφαιρα αὐτῶν τῶν ἡμερῶν παρακολουθοῦμε τά πρῶτα γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ Θείου Βρέφους. Ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος μᾶς ἐξιστορεῖ τήν πρώτη περιπέτεια πού ἀναγκάζεται νά περάσει ἡ «ἁγία οἰκογένεια», προκειμένου ν' ἀποφύγει τήν ἀνθρώπινη κακία. Ὁ μικρός Ἰησοῦς γίνεται δραπετῆς καί μετανάστης. Μετακομίζει στήν Αἴγυπτο, γιά νά δραπετεύσει ἀπό τόν Ἡρώδη. Δραπετεύει ὁ Θεός ἀπό τό ἀνθρώπινο μίσος, ἀλλά δέν μπορεῖ νά δραπετεύσει ὁ ἄνθρωπος ἀπό τή θεϊκή ἀγάπη.

Δραπέτης καί μετανάστης ὁ Ἰησοῦς ἀλλά ὄχι ἀπό δειλία. Ἀπό ἀπέραντη ἀγάπη καί σοφία μεταναστεύει σέ μία ξένη χώρα. Πηγαίνει σ' ἓναν τόπο ὅπου θά γκρεμίσει τά εἰδωλα. Πηγαίνει νά ἀγιάσει τή χώρα πού κάποτε φιλοξένησε τούς προγόνους Του, ἀλλά καί προσπάθησε νά τούς ἐγκλωβίσει. Πηγαίνει νά φωτίσει τά σκοτάδια ενός ξένου λαοῦ μέ τή σιωπηλή παρουσία Του. Δέν πηγαίνει ἐκεῖ γιά νά σώσει τή ζωή Του. Πηγαίνει γιά νά δώσει ζωή. Ἡ πρόσκαιρη διαμονή Του στήν Αἴγυπτο θά σφραγίσει αὐτή τή χώρα ὡς χώρα πού φιλοξένησε τόν Θεό!

Δραπέτης καί μετανάστης ὁ Χριστός στό διάβα τῆς ἱστορίας. Κυνηγημένος ἀπό τήν ἀνθρώπινη ἀνασφάλεια, περιφρονημένος ἀπό τήν ἀνθρώπινη ἄγνοια, συκοφαντημένος ἀπό τήν ἀνθρώπινη κακία περιπλανιέται στά σοκάκια τῆς ἀνθρωπότητας ὄχι γιά νά γλιτώσει ἀλλά γιά νά δώσει. Δέ θά εἶναι ἡ τελευταία φορά πού θά ἐκδιωχθεῖ ὁ Ἰησοῦς. Στήν ἐνήλικη ζωή Του θά δραπετεύσει ἀπό τήν

ιδιαίτερη πατρίδα Του, τή Ναζαρέτ, ἐπειδή θά  
 Τόν ἀπορρίψουν οἱ συντοπίτες Του. Θά μετα-  
 ναστεύσει στήν Καπερναούμ, γιά νά μοιράσει  
 τίς ἀπέραντες εὐλογίες Του στή «Γαλιλαία  
 τῶν ἐθνῶν». Ὁ Ἰησοῦς δέν φοβᾶται τούς  
 ἀνθρώπους. Εἶναι πλάσματά Του. Ὁ Ἰησοῦς  
 φεύγει ἀπό τόπο σέ τόπο καί δέν ἔχει ποῦ νά  
 γείρει τό κεφάλι Του, διότι ἀγαπάει τούς  
 ἀνθρώπους. Σκορπίζει τήν παρουσία Του  
 ἀφειδώλευτα, διότι εἶναι πηγὴ ζωῆς καί  
 ἐλπίδας ὅπου βρεθεῖ. Αποφεύγει πρὸς στιγμὴν  
 τὴν κακία, ἀλλὰ δέν ἀποφεύγει τούς κακοὺς.  
 Ἀρνεῖται τὴν ἁμαρτία, ἀλλὰ δέν ἀρνεῖται τούς  
 ἁμαρτωλοὺς. Ὁ Ἰησοῦς ξέρει νά φυλάει τόν  
 ἑαυτό Του ἀκέραιο, διότι θέλει ἔτσι ἀκέραιος  
 νά προσφέρεται στό ἐκούσιο πάθος καί νά χα-  
 ρίζει στοὺς ἀνθρώπους τό Σῶμα καί τό Αἷμα  
 Του. Δραπέτης καί μετανάστης ὁ Κύριος ἀπὸ  
 ἀγάπη καί φιλανθρωπία. Δρομέας στοὺς δρό-  
 μους τῆς κτιστῆς πραγματικότητας, γιά νά  
 ἀνοίξει καινούργιους δρόμους στή δική Του  
 ἄκτιστη χάρη.

Ὁ Χριστός εἶναι ὁ μόνος δραπέτης πού δέν φοβᾶται, ἀλλά φοβίζει αὐτούς πού Τόν κυνηγοῦν. Εἶναι τό μόνο θύμα πού φοβίζει τόν θύτη του. Δέν φοβᾶται ὁ Χριστός τόν Ἡρώδη. Ὁ Ἡρώδης φοβᾶται τόν Χριστό, γι' αὐτό Τόν κυνηγάει. Ὁ φόβος τοῦ ἀνθρώπου τόν κάνει διώκτη τοῦ Θεοῦ. Φοβᾶται τόν Θεό ὁ ἄνθρωπος, διότι συνήθισε στήν ἁμαρτία. Φοβᾶται τήν ἐλευθερία, διότι δέν ξέρει πῶς νά τή διαχειριστεῖ. Ἐμαθε νά ζεῖ στά δεσμά τῶν παθῶν, ἔμαθε νά ἐπιδιώκει τήν πρόσκαιρη εὐχαρίστηση τῶν γήινων ἀπολαύσεων. Ἐμαθε νά κυλιέται στή λάσπη καί στή βρωμιά τῶν ἐξαρτήσεων. Ἐπαψε νά κοιτάζει ψηλά καί μακριά. Ἐγινε κοντόφθαλμος καί μύωψ. Βλέπει ὅ,τι εἶναι μπροστά του καί ξεχνάει τί τόν περιμένει ἀργότερα. Ἀγάπησε τό πανδοχεῖο αὐτῆς τῆς πραγματικότητας καί λησμόνησε τό πανέμορφο καί μεγαλειῶδες πατρικό του σπίτι, πού εἶναι ἡ αἰωνιότητα. Φοβᾶται ὅτι ὁ Ἰησοῦς θά τόν ἀναστατώσει, θά τόν ξεβολέψει, θά τόν φέρει σέ ἀμηχανία, θά τόν ὀδηγήσει

στήν αὐτογνωσία. Ἡ αὐτογνωσία τρομάζει τόν ἄνθρωπο, διότι στά τρίςβαθα τῆς ὑπαρξῆς του κρύβονται θηρία ἀνομολόγητα, πού θά τόν δαγκώσουν καί δέν ξέρεי πῶς νά τά ἐξημερώσει. Προτιμάει τό λίγο, ἐπειδὴ φοβᾶται τό πολύ. Προτιμάει τά ὑποκοριστικά αὐτῆς τῆς ζωῆς. Φοβᾶται τά ὑπερθετικά τῆς ἄλλης, τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Διώκει τόν Χριστό ἀπό τό προσκήνιο. Θέλει τόν Θεό κομπάρσο στή ζωή του. Πρωταγωνιστή βάζει τόν ἑαυτό του, τίς ἐπιθυμίες, τίς ἀνάγκες, τίς ἐπιδιώξεις καί τά δικαιώματά του. Δέν θέλει νά τοῦ κλέψει τήν παράσταση ὁ Χριστός. Στήν παράσταση αὐτῆς τῆς ζωῆς θέλει νά ἔχει ἓνα μονόλογο, τόν δικό του μονόλογο, καί ὄχι τόν λόγο τοῦ Θεοῦ.

«Ὁ δέ ἐγερθεὶς παρέλαβε τό παιδίον καί τήν μητέρα αὐτοῦ νυκτός καί ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον». Δραπέτης καί μετανάστης ὁ Ἰησοῦς, ἀλλά δέν εἶναι μόνος Του. Στίς διώξεις πού ὑφίσταται στό διάβα τῆς ἱστορίας ἔχει πάντοτε τούς δικούς Του ἀνθρώπους. Δίπλα Του ὑπάρχουν κάποια πρόσωπα, ἔστω καί

ἐλάχιστα, πού Τόν ἀγαποῦν ἀληθινά καί θέ-  
 λουν νά Τόν φυλάξουν ἀπό τούς διώκτες Του.  
 Ὅχι ἐπειδὴ φοβοῦνται ὅτι θά πάθει κάτι ὁ  
 Θεός ἀλλά ἐπειδὴ θέλουν ὁ Σωτήρας νά  
 ἐπιτελεῖ ἀπρόσκοπτα τό λυτρωτικό ἔργο Του.  
 Τόν ἀποκρύπτουν ἀπό τούς ἀκατάλληλους  
 ἀνθρώπους, γιά νά Τόν χαροῦν ὅσοι ἐπιλέγουν  
 νά γίνουν συνοδοιπόροι καί μαθητές Του. Δί-  
 πλα στόν διωκόμενο Ἰησοῦ ὑπάρχουν  
 ἄνθρωποι πού, σάν τή Θεοτόκο καί τόν Μνή-  
 στορα Ἰωσήφ, ἐπιθυμοῦν νά Τόν κρατοῦν σάν  
 πολύτιμο θησαυρό στήν ἀγκαλιά τους καί νά  
 Τόν μοιράζονται μόνο μέ ὅσους Τόν ἀγαποῦν  
 ἀληθινά. Ὁ Παντοδύναμος Θεός ἔχει τούς δι-  
 κούς Του προστάτες σ' ὅλες τίς ἐποχές. Αὐτοί  
 δέν προστατεύουν τόν Θεό ἀπό κάτι ἀλλά τήν  
 ἀνθρωπότητα ἀπό τό μίσος ἐναντίον τοῦ Θεοῦ.  
 Πάντοτε ὑπάρχει καί θά ὑπάρχει τό ἐκλεκτό  
 λῆμμα, τό πολύτιμο ὑπόλειμμα τῆς  
 ἀνθρωπότητας, πού θά ποθεῖ καί θά  
 ἐναγκαλίζεται τόν Θεό. Εἶναι οἱ εὐλογημένες  
 προσωπικότητες πού συνοδεύουν τόν Ἰησοῦ

στούς δρόμους τῆς ἐξορίας Του. Εἶναι οἱ ἁγιασμένες ψυχές πού συμπορεύονται μέ τόν Χριστό στίς περιπέτειές Του. Εἶναι αὐτοί πού ἀνεβαίνουν μαζί Του στόν Γολγοθᾶ καί κοινωνοῦν τά πάθη Του, ὅχι γιά νά κερδίσουν κάτι ἀλλά μόνον ἐπειδὴ Τόν ἀγαποῦν.

Δραπέτης καί μετανάστης ὁ Ἰησοῦς! Τό μίσος καί ἡ κακία Τόν διώκουν. Ἐνα μίσος καί μία κακία πού τροφοδοτεῖται ἀπό τόν ἐγωισμό καί τίς ψεύτικες φοβίες. Ὁ Χριστός διαφεύγει ἀπό τίς παγίδες, γιά νά χαρίζει τίς ἀπέραντες εὐλογίες Του ἀνεμπόδιστα παντοῦ. Μαζί Του ἅς ἔχει ἐμᾶς ὡς συνοδούς καί κήρυκες τοῦ μεγαλείου Του. Ἄς μᾶς ἀξιῶνει νά εἴμαστε οἱ λίγοι, ἴσως, ἀλλά δυνατοί ἐραστές τῆς ἀγάπης Του, γιά νά χαιρόμαστε μέ τό ἔργο Του καί νά δοξαστοῦμε, ὅταν θριαμβεύσει στήν αἰωνιότητα μέ τή Βασιλεία Του. Ἀμήν.